

دمیتری سدوف (Dmiriy Sedov)

مترجم: ا.م. شیری

سخنرانی اوباما در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مناقشه

با واقعیات

<http://www.fondsk.ru/news/2013/09/26/v-konflikte-s-realnostyu-rech-obamy-na-genassamblee-oon-23058.html>

۱۰ میزان ۱۳۹۲

سخنرانی باراک اوباما رئیس جمهور آمریکا در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، سخنرانی جورج بوش کوچک، رئیس جمهور آمریکا در کنکره آمریکا را در آستانه حمله به عراق در سال ۲۰۱۳ به یادها آورد. بوش در آن سخنرانی تصویر رنگینی از آنکه چگونه پهبادهای صدام حسین ضربات مرگبار به شهرهای آمریکا وارد خواهند آورد، ترسیم کرد...

و اینک، پس از گذشت ده سال یک رئیس جمهور دیگر آمریکا مشابه همان تصویر را در مجمع عمومی سازمان ملل متحد به نمایش گذاشت. باراک اوباما اظهار داشت: «دولت کما فی السابق در کاربرد ماده سمی در اطراف دمشق در تاریخ ۲۱ ماه اوت از سوی نیروهای دولتی تردید ندارد. این موضوع را هم اطلاعات دریافتی از منابع مختلف راجع به نوع تسلیحات و چگونگی حمله، و هم نتیجه گیری بازرسان سازمان ملل متحد در باره کاربرد گسترده سلاح شیمیایی در سوریه ثابت میکند. هر تصور دیگر، بمعنی به سخره گرفتن عقل سلیم و مشروعیت خود سازمان ملل متحد است».

واقعا هم، هر گونه تصور خلاف واقعیت، بمعنی به سخره گرفتن عقل سلیم است. اما طرف آمریکائی نه در این باره، و نه در هر مورد دیگر، هیچ مدرکی ارائه نداد و از ارائه آن نیز خودداری کرده و میکند. در نتیجه، خود اظهارات هم بخودی خود به مفهومی جز تمسخر عقل سالم تبدیل نمیشود.

اگر اوباما بدون ارائه هیچ دلیل و مدرک از همه جهان میخواهد سخنان او را باور بکنند، بنظر میرسد، در اینجا نیز اوباما بر مبنای حس لجام گسیخته «برگزیدگی آمریکائی» حرکت میکند. رئیس جمهور آمریکا اظهار میدارد: «برخی ها ممکن است موافق نباشد، ولی، من معتقدم آمریکایک استثناء است. بخشا به این دلیل، که ما با فدا کردن جان و مال خود، آمادگی مان را برای دفاع نه تنها از منافع خاص خود، بلکه از منافع عمومی اعلام کردیم». در باره «دفاع آمریکائی از منافع عمومی در خارج» ممکن است به توضیح بیشتر خواسته شود، اما، چنانکه

پیداست، اوباما غیر از اینکه «اوضاع بی ثبات لیبی را بهتر از رژیم خشن قذافی» می پندارد، از او سخن دیگری نمیتوان انتظار داشت.

آمریکا هیچوقت نیاموخت تباه کردن زندگی جمعیت انسانی کشورهای دیگر در اثر «ترویج دموکراسی» را بحساب آورد. حس خودویژگی بطرز زننده ای با درک آمریکائی از واقعیات بازی میکند.

اما لحن سخن اوباما در باره «القاعده» هم خیلی شگفت انگیز بود. مثل اینکه، رئیس جمهور آمریکا میخواست این را به همه جهان بقبولاند، که «القاعده» در سوریه آنقدرها هم خطرناک نیست. و خود این به این مفهوم است، که گزینه جنگ هنوز کنار گذاشته نشده است. صرفنظر از اینکه واشنگتن در پشت چه توافقات و تمهیداتی پنهان شود، از جستجوی راه حل سیاسی جنگ سوریه امتناع میکند. اوباما میگوید: «این تصور، که سوریه میتواند بنحوی به وضعیت قبل از جنگ بازگردد، یک توهم است. وقت آن رسیده است، که روسیه و ایران متوجه شوند اگر به ادامه حاکمیت اسد پافشاری کنند، دقیقا به همان عاقبتی خواهد انجامید، که خود آنها هراس دارند: ایجاد فضا برای فعالیت افراطیون، که در آن، آنها هر چه آزادانه تر عمل خواهند کرد». جستجوی عقلانیت در سخنان رئیس جمهور آمریکا بیهوده است. در اینجا همه چیز از وجود شکاف بین تخیل و واقعیت گواهی میدهد.

چنین گفتمانی، بویژه در پی آخرین افشاگری ادوارد اسنودن، در کشورهای دیگر هر چه بدتر درک میشود. پاسخ سخت آن را رهبران آمریکای لاتین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد دادند. جهان در مقابل تکبر رئیس جمهور آمریکا و عدم تمایل او به در نظر گرفتن منافع دیگران بی تفاوت نمی ماند. زیرا اوباما هنوز تهدید میکند و می گوید: «ایالات متحده آمریکا دارای منافع کلیدی در منطقه (در خاورمیانه) می باشد و آماده است با هر وسیله ای، از جمله با توسل به نیروی نظامی ار آن دفاع نماید». اعضای مجمع عمومی سازمان ملل متحد، انتظار داشتند رئیس جمهور آمریکا در این باره، که بکارگیری نیروی نظامی در مناسبات بین المللی مستلزم موافقت شورای امنیت سازمان ملل متحد است، سخن بگوید. اما انتظارشان بیهوده بود.

آنچه که اوباما در باره خروج نیروهای آمریکائی از افغانستان گفت، در واقع او حماسه افغانستان را دستاورد سیاست ایالات متحده آمریکا تلقی میکند. در باره آنکه این «دستاورد» در واقعیت امر چگونه بنظر میرسد، مدیر مرکز ضد تروریستی کشورهای مشترک المنافع، ژنرال نوکوف توضیح میدهد: «خروج نیروهای بین المللی کمک به امنیت از افغانستان به ناچار به تشدید مناقشه سیاسی داخلی برای قدرت در این کشور خواهد انجامید. با توجه به واقعیات این

مناقشه با احتمال بسیار قوی، میتواند به رو در روئی مسلحانه گروههای مختلف منجر شود. در لیبی، سوریه و یکسری کشورهای دیگر خاورمیانه درست چنین اتفاق افتاد». همه سخنان باراک اوباما در مجمع عمومی سازمان ملل متحد حکایت از آن میکند، که محافل حاکم آمریکا با پیروی از منافع خود، یک تصویر داخلی از جهان برای مصرف عمومی ترسیم نموده اند و از همه آنهایی که بعنوان موضوع سیاست خود تلقی می نگردند، انتظار دارند به مصرف آن مشغول شوند. چرا که آمریکا از هیچ یک از شکستهای خود در عرصه سیاست خارجی، حتی در افغانستان، عراق، لیبی، تا کنون هیچ درسی نیاموخت. این کشور با افسانه استثناء بودن، همچنان به تسکین خود ادامه میدهد. آمریکا ناگزیر، احتمالاً با دشواری، اما بهوش خواهد آمد.